

کورته چیرک ... پهرده ... یاسین برایم

ئهوانه ئه خاڤه یان له هه وراره قیت کردبـوه ، له مـژ بوو گیانی پاکیان به گـڤـستانه پـداربهـوه که تهنیشت گوند سپاردبوو ، بگره ئـسـک و پـرـسـکیشیان ببوو خـمـشـکـتا خاوه نیـش ، خـی و برا بچوو که کهی ، هـشـه بای ئه نفال بر دیو کردیه خـراکی ئه زده های بیابانه پان و وشکه کهی ناوهـ استی وـات . ئه مه میراتی ئه که لاهیه بوو که له دواي ئه نفال به هه مان شـوه به قور و بهرد و دار بهرگـکی نوـیان خسته بهر که لاهه کـنه که وجارـکی تر بووه لانهی نه وهیه کی تازه و هیوای به بـهیوایان به خشی. ژنـکی بـچاره و که مده رامهت و هـشـپـش ، له بـ شوـنیان زه نکی ئاوه دانکردنه وهی یه کهم خانووی له گونده که لـدا و هاته وه باوهشی هه مان خانوو که به بوو کینی میوانی ببوو ، چوو بووه باوهشی زاوایه کی شیرین . جارـکی تر ، بهرگی غوربه تی داکه ند و هاته وه نـو که لاهه یه ک که لای ئه له کـشکی شا نایا بتر بوو .

که لاهه که بـنی هه ناسه ی ئه شق و هیوا و خهون و یادگارییه زـرینه کانی لـده هات. ئاوـزانی ئه و ژیا نه بـوه که بناغه ی ژیا نی له سه ر بنیات نابوو ئه گهر چی له ووخسار که لاهه بوو ، بـ ئه و جارـکی تر ژیا نی پـ به خشی و له ژیا نی کـله مه رگی ئـردوگا رزگاری بوو. سه ربه رزانه ، هه موو هه و و ماندو بوونی ئه و ، پهروه رده یه کی ته ندروستی ئه و منداـنه بوو که به ره می هاوسه ره شوـنبزره کهی بوو.

ئای خوایه ! ئه و هه موو بارانه چیه ده بارـت . دهـی ئاسمان کونی تـبووه. ئه و بایه به هـزه . ئه و بروسکه ترسناکانه هه ر له پاشنیوهـ وه جه نگی خـیان راگه یاند بوو. ئه و له شهوی رابردوو کاتـ ئاسمانی پـگه وـا هه وری هشی بینی ترس و گومانی له دـی دروست ببوو ، بهـام چی بکات ، چاره هه یه ، هه موو شت ئاماده کراوه ، خهـک تـگه یان دراوه ، خـناکرـت له بهر هاتنی هه وره کان بووک بـ ژـکی تر دوا بخـرت . ئیشی خـره ، ده ی چه ند زوو را په رـت باشته ر .

له گهـ ده سپـکی باران میوانانی ماـی زاوا کهوتنه پیرـزبا یکردن و ماـئاوایی . تا ده هات باران خـراتر و خـشتر ، بروسکه ی به هـز زیره ی به منداـ دهـنا . (با)ش هه ر گهـا و پووشی ئه و شوـنه ی هه بوو له گهـ ئاوازی خـی به سه مای دهـنا. تا ده هات ئاسمان شهـی بوو ، زاوای ماندوو و دـبه خه م ، بووکیش له له سه ر کورسیـکی ته خته

له هه‌یوانه‌که له سه‌رما و له شه‌رما له سه‌و‌و‌کی سوور ده‌چوو . دایکی زاواش هه‌موو قورسایي ئه‌و ټټ‌ژه‌ی له سه‌ر مل بوو ، د‌ای به قه‌د چ‌له‌که‌یه‌ك نه‌ما بوو . نه‌یده‌زانی فریای چی بکه‌و‌ت. میوان به‌ر‌کردن ، نو‌ن و ټ‌ایه‌خی ته‌بوو ، مه‌نجه‌ و قاپ و که‌وشی که‌وتوو و له قو‌ چه‌قیو ، پ‌ش هه‌یوان له قو‌او و ئاوی باران گ‌میلکه‌ی دروست کردبوو .

ئ‌واره‌یه‌کی ټ‌ه‌ش و وه‌زکه‌ر ، ک‌تایی به‌زه‌ماوه‌نده‌که‌ی ه‌نا . مندا‌ه‌ بچووکه‌کان خ‌یان خزانده ئه‌و خانووہ تاریك و ب‌سه‌رو به‌رو داته‌پیوه که ما‌ی هه‌میشه‌ییان بوو. به‌ه‌ی نزمی سه‌قفه‌که و په‌نجه‌ره بچووکه‌که‌ی به‌نو‌ژی ن‌وانه په‌نجه‌ت خستبایه‌ چاوی هه‌ر که‌س‌ك نه‌یده‌دیت. ژوور‌کی در‌ژ نزیکه‌ی حه‌وت مه‌تر در‌ژ و س‌ مه‌تر به‌رین و دیواره‌کان خوارو خ‌چ . پ‌شتر ته‌ویله‌ی ولاخه‌کان بوو ، لای سه‌ره‌وه‌ش ناوبر‌کیان ل‌ ب‌یب‌یه‌وه کاو گیای وشکیان لی داده‌نا. له سه‌ر ئه‌م خانووہ دوو س‌ ژووری تر هه‌بووه ، ج‌گا گه‌وره‌ بووه ، به‌ام ئه‌وان به‌وه‌ژاری و نه‌بوونیه هه‌ر فریای ئه‌وه که‌وتن ئه‌و ژیر زه‌مینه‌ دوور و در‌ژو تاریکه ئاوه‌دان بکه‌نه‌وه و تیدا بژن. تا خوا ده‌رگایه‌کی تریان ب‌ ده‌کاته‌وه. ژوور‌ك ب‌دانیشن و نوستن و ناخواردن و خ‌گ‌رین و ئازوووه ومیوانداری ، ئه‌مجاره‌ش ژووری حه‌وانه‌وه‌ی بووک و زاواش.

تا ده‌هات دونیا تاریکتر ده‌بوو ئاسمان به‌هه‌ره‌شه‌ ترو باران خ‌شتر . بروس‌ك دونیا ده‌له‌رز‌ن‌د ، چرایه نه‌وتیه‌که‌یان له خوار ژووره‌که داگیرساند و س‌به‌ی داران گه‌رمکرا . بووکیش وه‌ك سه‌ماوه‌ری دیوه‌خان وا بوو مندا‌ه‌کان به‌دیارییه‌وه دانیشن بوون سه‌یریان ده‌کرد. که‌شو هه‌وای ده‌ره‌وه ، ترس و تو‌ه‌یی ئاسمان ، ترسی خستبووه ژووره‌که‌ش ، له گه‌ هه‌ر گرمه و تریشقه‌یه‌ك واتده‌زانی خانووہ که‌ده‌رووخ‌ ، خودی ژووره‌که له ئه‌شکه‌وت‌کی ټ‌ه‌ش ده‌چوو و ب‌نگرتووی به‌دوکه‌ و ئاگر و که‌رووی دیوار ، درزو کونی گه‌وره‌ گه‌وره مه‌ترسی زینده‌وه‌ری ورد و زیان‌به‌خشی ل‌ده‌کرا. هه‌یوانی خانووہ که‌ش پ‌چیلکه و گیشه‌داری وش‌ك و ته‌ ، لایه‌کی گرتبوو ، تا کاریته‌کان خرابوونه سه‌ر یه‌ك . ژوور و هه‌یوانه‌که وه‌ك دووانه وابوون ته‌س‌ك و قه‌ره‌با‌غ و تاریك و نار‌ك .

شه‌و ټ‌اشکا ، دایکی زاوا ج‌گای ب‌ مندا‌ه‌کانی له خوار س‌ به‌اخست و به‌تانی پ‌دادان به‌بیانووی سه‌رما بوون پ‌ی وتن “به‌خ‌تان داده‌ن با نه‌خ‌ش نه‌که‌ون!” ب‌ بووک و زاواش له سه‌رووی ژووره‌که ج‌گایه‌کی گه‌رم و نه‌رم و خاو‌نی ب‌ ئاماده‌کردن. ب‌ یه‌که‌م جار په‌رجوویه‌ك له ژووره‌که رویدا ، په‌رده‌یه‌کی ټ‌ه‌شی ه‌نا سه‌ر‌کی له‌م دیوار و سه‌ره‌که‌ی تر له‌و دیوار به‌ستی ژووره‌که‌ی کرده‌ دوو پارچه ، په‌رده‌که بووه ه‌لی

سوور، سنووری نـوان بووک و زاوا و مندا هـکان. وهـک پوولی دـمینه (2 به 4) ی لـهات. دایکه که دوا سنووری پـرده که ی بهزاند و پهـ پهـکی سپی خسته نـوان دهستی زاوا و وهـک به چاو پـی بـت “بتبینم پیاو بیت!!” هـاته وه دیوه که ی لای خـی و چرایه که ی ته وه نده کز کرد به تهـستم لـووناکی ما، لـووناکی کونی سـ به که زـر زیاتر بوو له چرایه که، دایکه ماندووه که له ته نیشته مندا هـکانی بـ جو هـ وهـمن لـاکشا، له بـده نگیدا زیاتر له په یکه رده چوو!

کات نیوه شهوه، شانـیه که ژـرزه مینـ که له گـ ده چـ، دوو کاره کتر به زمانی جهسته (تابلـی ژیان) دهنه خـنن! بینره کان به درـژی شانـیه که به دیار نمایشه کن، شت ناخـن، ناخـنه وه، جارجار له سـر پشت، له سـر سـک، له سـر ته نیشته ده جولـنه وه، به ئاگان، ده ترسـن، شهرم ده کن، ده نگ ده بیستن. کاره کتره کان نابین، جووله ده کن، پـرده هـشه که ده جوـ. دایک داهـنه ری پـرده یه، چاوی له پـرده یه، له پـرده ی هـش، چاوـکی تری له پـرده یه کی سپیه وهـک ئاوی حیات سپی بـت! بینره بچووه کان چاو ده نوقـنن، دـیان به ئاگایه، ترپـی دـیان دـ، جارجار ده کـخن، ده نگ ده بیستن، ده نگی همه جهشن، بروسکه، بارانه، ئاه و هـه ناسه یه، هـانکه هـانکه، خـشپـی ماره، ده نگی گارگارو قورته قورته مریشکه کانی نـوان کـلیته که ی دهره وه یه، ده زانن ده نگه ده نگه و له هـه ندـک ده زانن و هـه ندـکی ترمه تهـکی سـحراوییه ونازانن چیه !!!!!

زاوا خـریکی چـژی پـرده یه. بووک خـمی له ده ستدانی پـرده یه، ترس و ئازار خـریکه ده یکوژـت، ئاوـ بـلای تر ده داته وه پـرده هـشه که ی لـ ده بـته کا بووس. له ترسی پـرده چاو ده نوقـنی. بروسک، فلاش ده کات و وـنه یه کی ئیرـتیکی ده گرـت. لایـنی په نجه ره که ده لـر ته وه، چاو ده کاته وه، باوهـش ده گرـته وه، زاوا ده جولـته وه، به یه کده نوسـن، لـک جیاده بنه وه، گـرمده بن، سارد ده بنه وه، گـرمده بن، خاوده بنه وه، سارد ده بنه وه، ماندوو ده بن، زاوا ئاخ هـه ده کـش! پهـ پهـیه سپیه که به ره نگی گـلاس دهنه خـشـن، ماچه کان بیده ننگ، سهـما هـواش ده بـته وه له ترسی بینره کانی پشت پـرده. بـنی تهـایه تی دـپـی سـر دیوارو بـنی جهسته و بـنی بـگه نی ساردی ماسی له ژووره که دـت!!

شانـ به رده وامه، له دهره وه خوا بارانی خـی به سـر جهسته ی زهوی ده بارـنـ و فووی لـده کات و تـر ئاویده کات. له ژووره وه زاوا جوتیارـکی ته فینداره و به گاسنه که ی زهوی ده کـیت و تـ ده پرژـن و ئاوی ده دات! بووکیش دهردی پـرده ی گرتوو و ماندوو دیاره، خـریکه

له سه مای چـاژ بـزار ده بـت ، خهوی دـت ، چاوه کانی رهشکه و پـشکه
ده کهن و زاوای له پـش چاوی له تارمایی ده چـت و رهنگی په ردهی
گرتووه . ژووره که هـش هـش هـگه راوه ، دواتره رددوکیان مهست بوون
وله باوهشی یه کـ چوونه شهوی په رده .

باران به رده وامه ، چرایه که له بـنه وتیان کوژایه وه ، دایکه ماندوو
ومپهره بانه کهش له چاوه وانی مزگینی به زاوا بوونی کو هـ که یه تی.
فرمـسکی گهرمی له چاوه کانی ده هاته خوار وله گه دـ په بارانی
ژووره که پـشبرکـیان بوو . هه مان ئه و شهوی بیر هاته وه که له گه
مـرده ئه نفالکراوه کهی لهم هه وارگه شیرینه مانگی هه نگوینی به سر
برد و هه ر له شهوی په رده زگی به و کو هـ زاوایه په یدا بوو که ئـستا
له شهوی په رده دایه . گریان زیاتر بهر کی گرت ، به بیده نگی
فرمـسکی ده باراند وه کـ بارانی ئه م شهوه بـ بهخته ره شه کهی خـی
ده گریا که ژیا نی ئه وی داپـشی بوو. بارانیش هه رده باری و شهوی
په رده ی پـترستر کردبوو ، جوانی ئه ستـره و تریفه ی مانگی به
په رده یه کی رهش وون کردبوو !!

واندز

2016

تـبـینی : له گـځـفـاری (رامان) ژماره (240) ، له رـژی
2017_5_5J(34_32) بـاو بویته وه .